

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2041/2020
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Станковић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Радисав Николић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Снежана Ковачевић, адвокат из ..., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3510/19 од 05.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3510/19 од 05.11.2019. године и пресуда Вишег суда у Ужицу П 127/19 од 07.05.2019. године и предмет ВРАЋА првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу П 127/19 од 07.05.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., па се у односу на тужене ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ... утврђује да тужиља има право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на кп. бр. .../..., потес ..., пашњак 6. класе површине 7 ари и 79 м², по ЛН бр. ... КО ..., што су тужени дужни признати и трпети упис тужиљиног права код СКН Ужице. Ставом другим изреке, обавезани су туженици да тужиљи на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 113.800,00 динара са затезном каматом према Закону о затезној камати почев од извршности одлуке о трошковима па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени ВВ и ГГ да тужиљи на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 301.000,00 динара са затезном каматом према Закону о затезној камати почев од извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3510/19 од 05.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ВВ из ... и потврђена пресуда Вишег суда у Ужицу П 127/19 од 07.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремено је изјавио ревизију тужени ВВ из ..., због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побиијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља и тужени ББ, били су у браку од 1972. године до 2017. године када је њихов брак разведен. Заједничким средствима и радом са уделима од по 50% за време трајања брачне заједнице саградили су, без одобрења породичну стамбену зграду – кућу за одмор на кп. бр. .../... КО ..., која парцела је очевина тужених, који су рођена браћа. КП. бр. ... КО ... имала је првобитно површину 30 ари 05 м² и од 1948. године као власник исте био је уписан отац тужених сада пок. ДД. На основу оставинског решења О бр. 321/07 од 15.05.2007. године на кп. бр. ... уписани су ДД потомци: ЂЂ 1/7, ББ 2/7, ВВ 2/7 и ГГ 2/7. На основу уговора Ов. 3 бр. .../... од 26.07.2012. године брише се ЂЂ, а уписује ВВ са уделом 3/7. Тужени су извршили споразумно, усмену физичку деобу катастарске парцеле број ... КО ... деведесетих година прошлог века, према којој је у току 2012. године геометар извршио мерење и омеђавање, сачинио скицу према договору браће и свако је користио свој реални део према усменој деоби неометан од других. На редном броју списка промена 10/2013 извршена је деоба кп ... укупне површине 30 ари 05 м² и настале су четири новоформиране парцеле: кп.бр. .../... пашњак површине 8 ари 27 м², кп.бр. .../... пашњак површине 9 ари 04 м², кп. бр. .../... пашњак површине 7 ари 79 м² и кп.бр. .../... пашњак површине 4 ара 95 м² које су и даље у сувласништву тужених ББ и ГГ по 2/7, а ВВ 3/7, који су у наведеним уделима у катастарском оперативном уписани као сувласници. Кућа за одмор је саграђена на кп. .../..., делу парцеле који је деобом припао туженом ББ. Тужени ББ је признао тужбени захтев. Правноснажним делом пресуде првостепеног суда П 3013/17 од 28.03.2018. године усвојен је тужбени захтев тужиље у односу на тужене и утврђено да тужиља има право ванкњижне својне са уделом од $\frac{1}{2}$ на породичној стамбеној згради површине у основи са терасама 70 м², саграђеној на кп. .../... КО ..., што тужиљи даје активну легитимацију у овој парници у односу на све тужене, а тужени су уписани као сувласници парцеле на којој је кућа саграђена због чега су исти пасивно легитимисани у овој парници.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је ванкњижни објекат – кућа за одмор (сувласништво тужиље и туженог ББ) саграђена на кп. бр. .../... КО ... – делу кат.парцеле који је усменом деобом припао ББ, бившем супругу тужиље који је тужиљи признао тужбени захтев, па су применом члана 3. става 1. Закона о промету непокретности усвојили тужбени захтев тужиље, утврђујући да тужиља има право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на предметној катастарској парцели.

Врховни касациони суд налази да се ревизијом туженог ВВ основано указује да је услед погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о промету непокретности прописано је да се преносом права својине на згради, односно другом грађевинском објекту истовремено

преноси и право својине на земљишту на коме се зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу зграде.

Нижестепени судови су утврдили да су тужени извршили споразумну усмену физичку деобу кп. бр. ... КО ..., укупне површине 30 ари 05 м², те да су списком промена 10/2013 настале четири напред наведене новоформиране катастарске парцеле, које су и даље у сувласништву тужених и то ББ и ГГ са по 2/7, а ВВ 3/7, на којима су тужени уписани као сувласници, а да је кућа за одмор саграђена на кп. бр. .../... – делу катастарске парцеле који је деобом припао туженом ББ.

Из наведеног произилази да је остало неутврђено да ли је цела кп. бр. .../... припала туженом ББ или му је припао део исте и у којој површини, мерама и границама (обзиром да је наведено да је геометар извршио омеђавање добијених реалних делова које туженици користе од усмене физичке деобе) а тужиљи је признато право својине на 1/2 целе кп. .../....

Нижестепени судови се при одлучивању позивају на одредбу члана 3. став 1. Закона о промету непокретности, а да притом нису утврдили испуњеност услова за примену истог. Ово са разлога што је наведеном одредбом прописано да се преносом права својине на згради, односно другом грађевинском објекту истовремено преноси право својине на земљишту на коме се зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу зграде, а судови нису утврдили ни навели површину земљишта на којој се зграда налази ни површину земљишта које служи за редовну употребу, не утврђујући ни да ли се наведена одредба може применити и у случају када је у питању ванкњижни објекат.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио ревизију туженог ВВ, укинуо нижестепене пресуде и предмет вратио на поновно суђење првостепеном суду, који ће имајући у виду примедбе изложене у овом решењу, у поновном поступку отклонити указане недостатке и донети правилну и закониту одлуку.

Нижестепене пресуде су укинуте у односу на све туженике, иако је ревизију изјавио само тужени ВВ (у поступку је правилно утврђена пасивна легитимација тужених и дате разлоге у том делу прихвата и овај суд), јер је реч о јединственим супарничарима на страни тужених у смислу одредбе члана 210. Закона о парничном поступку.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, јер иста зависи од коначног исхода парнице.

На основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић